

Wat Boha Ssyna, nascheho ſbožnika.**Wat Kryſtusowych menow a woſebnoszjow.****24.**

O Jesu Christ, mein schönstes ic.
Woſ: Ja ktebi Jesu, wolam ſo ic.

O Jesu! moje ſwjetlo ty,
kiž ty ſam ſtwojej duschu tak
jara lubowat me ſy, ſo ja to
wurez nemju, nech moja duschha,
Jesu, cže, ſlubosnym pojada-
njom, ſwoſchewenjom, ujetk
ſafio lubuje ſwutrobnym lubo-
wanjom.

2. Nech žane ſwjetne wjezyn
mi we duschu newostanu, hacj
twoja luboſz, nech ſiebi tu wu-
ſwolu, kaž froni. Wustorkaj
wscho, wscho wumetaj, ſchtož
me a tebe džjeli wmojim cžjeli,
ſo ty a ja, moj dwaj ſo bých-
moj lubo mjeſaj.

3. Moj Jesu! twoja luboſz
je tak ſlotka, rjana, kraſna,
ſo pschi nej, dyž ſloſz trechi me,
mi wutroba je jaſna. Da nech
ſchak nicžo nemyslu, nedaj mi
nicžho ladacj a ſej žadacj,
hacj tebe ſluboszju, tak nebdu
troschta tradacj.

4. O kraſne kublo! pschindž
ty ſchak, pschindž wobſtajnje
ſchak kemni, a sahor twoju lu-
boſz tak, ſo newuhafne we mihi.
Nech djen a noz ſchak wachuju,
ſo bých tu luboſz ſchowat, ktebi
wołat, ſo by me psched ſloſzju
ſlych duchow wobarnowaſ.

5. Ty ſluboszju, moj Kryſt-
cje, ſy ſo ſa mne kſmerciſ
piſał, a ſy na kſchiju pſchi-
bitu kaž rjeschnu mordar wiſał.
Ssy cjerpił ſmjech a hanibu,
Boh je cže jara khostaſ, ty ſy
wustaſ to wscho mi kſjepſchemu,
ſo ja tak twoj bých wostaſ.

6. Ty ſa mne pſchela ſwiatu
krej, ſtej ſym ja troschtowann,
dyž na mni ničjo cžiſte nej a
ſym wschon womasann. Ach
daj ſchak mož tej twojej kri, ſo
twerdeho me nucji, a me
wucji, tak twojej luboſzje ſo
djerjeci dyrbju kručje.

7. O dy bý moja wutroba
ſchak wotewrena byla, a twoju
krej, kiž pſcheljata je wsarodji, ſic
zyla. Ach! ſo bý moja wu-
troba ſchak ſwele ſdychowanjom,
spožadanjom po tebi ſtonała
pſched wulkim lubowanjom.

8. O dy bých ja kaž džje-
cјatko ſa tobu ſplacžom wołat
tak dolho, hacj by ſmilil ſo
a do rukow me ſhował; hacj
by ſo moja wutroba ſtej twojej
ſjenocžila, a ſo ſmiala, dyž
twoja dobrota ju je tak wo-
ſchewila.

9. Cjen me, moj luby, ſa
ſobu, da bježu ſe žadoszju, ja
bježu ruczje ſa tobu, cže kſchu
ſweſetoszju. Ja beru ſtwojich
wucžbow moscht, kiž jara derje
ſlodži a mi plodži we nesboju
wschon troscht, ſo to mi ne-
ſeschkodži.